

VIII.

MÉLTÓSÁGOS BÁRÓ
ORCZY LŐRINTZ
GENERÁLIS ÚRHOZ.

Míg *Ofsiánnak*, ama' régi *Celta* Vitéznek 's Bárdusnak, egyéb Munkáit Hazámnak Magyaraival nyelvünkön közleném, íme ki-botsáttam itt példa gyanánt *Utólsó Enekét*. Tsak ezen kis darabból - is ki-tetűzik valamennyire, hogy érdemes *Ofsián* a' fordíttásra, és azon nagy tiszteletre, mellyel Európa Költéménnyeihez viseltetik.

„ Az *érzékeny* és *felséges* az ő fő tulajdonsága. Semmi *fürgentz* és *vidám*, nints gondolataiban; semmi könnyebb - szerű, és enyelgő, mondásiban. Mindenkor a' Nagynak és Felségesnek magas tartományban jár. Egy bizonyos hangot választ eleintén magának, 's fenn - tartya azt egész végig. — Szavai válagatottak, és illendők; ki-ejtése rövid, hatós, és tele képekkel. Ugyan - azért a' ki többször olvassa, többször 's nagyobb mértékben érzi szépségeit. — *Ofsiánnak* ízive, egy

„ nemes érzésekben, nagyságos és érzékeny in-
 „ dúlatokban olvadozó szív; szív, melly ég,
 „ 's a' képzelődést tűzbe hozza; szív, melly
 „ reli van, és áradozik. „

ILLY készülerekkel, illy tulajdonságokkal
 énekelt *Ofsián*, — a' Poézisnak, ennek a'
 mennyei Tudománynak, méltó tárgya szerint
 — a' nemes erköltsről, és a' Hazának szeretetér-
 ről. Örömmel emlékezett Nemzete Bajnokai-
 ról, kik között hajdann maga-is virágzott, 's
 szülő földgyének oltalmazói vóltanak. Vízfsza-
 hívta életének szívre-ható történeteit, hogy ma-
 gát el-múltt hadakozásaival, kedvesseivel, és
 jó Barátyaival múlathassa; a' míg, mint maga
 mondgya, „ valamelly szózat ér *Ofsiánhoz*, 's el-
 „ méjér fel-serkenti. Az el-múltt esztendőknék
 „ szózatrya; mellyek minden ő történeteikkel
 „ egyyeteniben előtte borongnak. — Illy igazi
 Poétai meg-ihletődésében, elméjének tellyes
 szabadságot engedvén, eleven színekkel festi
 Nemzetének hajdani vitéz erköltseit; mellyek-
 nek el-hanyatlása lelkére hatván, Kedvesseinek
 sír-halmain, jaj-szóval kesergi Hazájának gyász-
 ba-borúltt régi ditsőségét! — — Szívéből szól-
 lott, 's azért, nem tsuda, ha énekeiben olly
 gyakran a' Természetnek hatalmas és mindég
 kedves szavát halljuk, 's meg-esmérjük.

— — Arte Natura potentior omni. —

Est Deus in nobis, agitante calefcimus illo.

DE vallyon! nem változott-e-meg *Ofsián*, magyar öltözetében? — Ez olly kérdés, melyre én nem bátorkodom meg-felelni. Midőn Munkáit magyarázom; azon szabások szerínt igyekezem dolgozni, mellyeket fellyebb a' *Fordításról* adtam vólt. Ha talám néhol azok ellen véttenem, 's *Ofsiánnak* magasan-repülő elméjével fel nem érnem, vagy szavainak igaz értelmét el-mellőznem. történt volna: azt egyedül tsak az én gyenge tehetségem, 's hivatalbéli foglalatosságimnak sokasága, melly a' talám még szükséges ki-pallérozásra, elegendő időt nem engedett; koránt-sem pedig az említett *Reguláknak* helytelensége, de még kevesebbé nyelvünknek elégtelensége, okozta. Reménylem azonban, hogy nem léfzen tellyefséggel gyümöls nélkül fáradságom. — Ezt a' kis *Darabot* közönségessé azért tettem, hogy *Ofsián'* Költeményneinek édeségeit Nemzetemmel előre meg-ízleltessém; *NAGYSÁGODHOZ* pedig azért intéztem, hogy azon mélly tiszteletet, mellyel minden Hazafi, kinek ereiben Magyar vér forr, *Nagyságodhoz* viseltetik, részemről én-is valamennyire a' Világnak meg-mutasfam; én, a' ki, ha mi ollyas van már, vagy idővel lehet bennem, a' mi Hazámnak hasznára szolgálhat, többnyire *Nagyságod'* több mint édes atyai gondoskodásának, 's szíves serkengetéseinek köszönöm; és a' ki *Alpin'* szavaiban tulajdon érzéseimet olly igazán ki-fejezve találom. *BATSÁNYI.*